

Verslag Camino Frances van Jean Pied de Port naar Santiago de Compostela, 750 km. 2014.

Aad gaat definitief de "Camino" ga lopen, de pelgrimstocht naar Santiago de Compostella. Ik vlieg maandag 28 april via London naar Biarritz. Ik zal starten vanuit Jean Pied de Port, zo'n 50 km ten zuid-oosten van Biarritz. Ik ga deze tocht van 780km in mijn eentje lopen. Natuurlijk ontmoet je tijdens deze, toch wel lange, tocht de nodigen mensen uit alle windstreken. Ik begin gelijk de Pyreneeën in te gaan wandelen. Ik loop tussen de 20 en 30 km. per dag en slaap ergens in Lagers, herbergen of wat nog meer zij. Voor de zekerheid neem ik ook een tentje mee. Ik kan deze tocht in 5 weken lopen, maar ik trek er voor het lopen 6 tot 6,5 week voor uit. Ik wil verder nl. ook genieten. Ik kom door diverse wijngebieden waar ik best wel even rond wil kijken. Dus geen stress.

Lucia en Merel zullen mij dan met de auto in Santiago de Compostella ophalen. Dan gaan we in 1½ week terugrijden. Wel door wat leuke wijngebieden in Spanje en Frankrijk (de Zuid-West hoek) Via Waarbenje.nl zal ik regelmatig een reisverslag met wat foto's communiceren. Uiterlijk 24 juni zullen we terug zijn.

De "nul" dag op naar St Jean Pied de Port, Frankrijk.

De eerste dag was al een "grote" ervaring. De vlucht ging allemaal volgens plan. In London kwam ik bij de bagage depot voor Backpackers liep ik al een jonge dame uit Denemarken tegen het lijf die lokvoer de eerste keer de Camino ging lopen. We hadden drie te overbruggen, dus genoeg tijd om erover te praten. In het vliegtuig zaten we toevallig ook nog bij elkaar. In Biarritz spraken we om, i.o.v. De bus en de trein een taxi te nemen. Liepen een Duits stel tegen het lijf, dus stelde we voor een taxi te nemen. Al zoekende liepen we tegen een Schot en Italiaanse aan. Dus een Taxi voor zes personen. € 120,00 betalen maar wel zeker 1 1/2 uur winst. (Niet onbelangrijk) gezamenlijk het zgn startgewicht halen, gezamenlijk een slaappleats zoeken, gezamenlijk boodschappen doen voor het ontbijt en lunch (gaan we dus ook gezamenlijk doen) morgen en samen lekker gaan eten met gelukkig allemaal wijnliefhebbers. Zo.... Mooi... Dat in zo een korte tijd zo een gezellige groep Caminoaanen uit zo veel verschillend nationaliteiten. dan kwam er nog een Canadese dame bij.

Het is zo een drukte van geweldig het dorp St. Jean Pied de Port. Had ik niet verwacht. Wat ik ook niet verwacht had dat het vanaf het begin hier regent. Bah..... Er heerst zo een spanning om morgen te beginnen met de tocht. Alleen vanwege het weer adviseert men nu om niet de Pyreneeën over te gaan. Mist en gladheid. Morgenoctend besluiten we, na advies van lokalen, wat we gaan doen. Het is allemaal zo bijzonder, wel wat ik ervan heb gehoopt.

Verslag van de eerste loopdag, dinsdag 29 april.

De eerste tocht van St. Jean de Port naar Roncesvalles, was gelijk wel de zwaarste denk ik..1430 hoogtemeters maken en dat met een "veel" te zware rugzak: 17 kilo! Ik wil echt spullen terugsturen. Maar dat kan pas na de derde tocht, in Pamplona. Men gaat uit van 10-12% van je gewicht. Uitgaande van 81 kilo mag dat 10 kilo zijn. Het was echt afzien. We begonnen met droog weer, maar later heerlijk in de regen. Ook nog door de snee gelopen. Dan merk je als Hollander geen heuvel/ berg ervaring/training heb kunnen doen.

Geslapen in een herberg (in een klooster) gerund door Nederlanders. Wel 300 bedden. Keurig verzorgd, modern, schoon en dat voor €10,00. Met keurige douche en internet. Met "ons" groepje het Pelgrims menu (3gangen) genomen voor €9,00 pp. Inclusief onbeperkt mooie rode Navarra wijn. Daarna volledig uitgeput om 21.00 uur gaan slapen. 21.00 uur. Men vertelde daar dat er nog nooit zo veel mensen waren die op dit moment de Camino lopen. Dat baart mij zorgen een slaapplek te vinden. Ik wilde mijn tentje terugsturen, toch maar niet doen. Extra 1,5 kilo.

Omdat er zo veel mensen de Camino lopen had mijn groepje voorgesteld om om 06,30 uur te gaan vertrekken. Ik zei: veel te vroeg voor mij, liever 08.00 uur. Maar..... Ik was gewoon wakker, dus vertrekken om 06,30 uur. Maar al snel bleek dat men te langzaam liep. Ik was in een bepaaldE "flow". Ik was na 27,5 km om 12"50 uur in Lassasoana. Een tocht van 27,2 km. Zij kwamen aan om 15,30 uur. Zij hadden dus geen plaats meer in de herberg. Dus een door hotel moeten boeken. Ik betaalde €6,00. Toch weer samen gegeten (pelgrims menu, 3 gangen! voor €12,00 en verhalen uitgewisseld. Het was een toch veelal op ongeplaveide paden vol stenen. Heerlijk om uit te glijden. Morgen met z'n allen naar Pamplona. Slechts 16,5 km. Helaas alle winkels dicht vanwege de 1e mei. Ik wil daar een dag blijven. De sfeer van de stierengevechten proeven.

Verslag van de 2e loopdag, 30/4

Roncesvalles naar Logrono in 5 etappes 5/5. Ik moet weer opnieuw beginnen, per abuis bijna alles gewist. De 2e loopdag, wo 30 april op naar Larrasoana. 27km. HET IS ECHT NEDERLANDS WEER, 14 graden. De tocht gaat over half heuvelachtig gebied met veel smalle paden met keien. Zeer vermoeiend om te lopen. Deze paden waren glad, dus gevaarlijk voor de enkels en om overeind te blijven.

Mijn te zware rugzak gaat mij echt opspelen. pijn in mijn schouders. Onderweg een Café con Leche genomen. nog nooit heb ik koffie zo lekker gevonden. Ook de eerste wijngaard (Navarra) tegengekomen. om 11.50 uur kwam ik daar al aan. voor mijn gevoel te vroeg om eigenlijk te stoppen. Maar ja, we hadden hier afgesproken. Het is een klein dorpje met een kleine Albergue. Ik had daar een plaats voor 6 €. Mijn vrienden waren te laat voor een plaats en moeste in een Hotel/pension slapen. 20.00 € p.p. Daar baalden zij van, zeker omdat ze niet zo veel geld wilden uitgeven.

Verslag van de 3e loopdag, do. 1 mei

Naar Pamplona met ons groepje. Als na een km kwam ik erachter dat gezamenlijk lopen geen optie was. Ik loop nl veel sneller dan hen. Het afscheid was een beetje emotioneel, want in zo een korte tijd was er toch een band ontstaan. Een tocht van slechts 16,5 km. over niet te heuvelachtig gebied. in 2,45 min. was ik daar al. eerst een plaats in een Albergue vinden. Gevonden in een grote, oude kerk. Keurige bedden en schone douches. Ik had bed nr. 1. (6 €) Toen begon ik al te vinden dat deze afstanden voor mijn te kort zijn. Maar ja, we hadden de plaats afgesproken. Het bleek dat het groepje zich ook weer gesplitst had. In zo een grote, prachtige stad als Pamplona vindt je je groepje normaal gesproken nooit terug. Dus wel, eerst 1, die had weer 3 anderen gezien. Allemaal in verschillende Albergue.

Op en gegeven moment waren we weer allemaal compleet. Samen 's middags heerlijke Pinchos/ tapas gegeten en mooie wijnen geproefd. Verder wat rond gelopen. Zelf had ik al eerder de prachtige Cathedraal bezocht met het museum. Echt de moeite waard. De gehele stad zelfs. 's avonds met elkaar een pelgrims menu (3 gangen) genomen in een restaurant. (€ 9,75). Het was 1 mei, de nationale feestdag van Spanje. 's avonds de gehele stad vol eten en drinkende mensen. Alles speelde zich af op straat. De Bar,s waren hier veel te klein vol. Er was soms geen doorkomen aan. Het was echt feest. We moesten om op een gegeven moment haasten om voor 22.00 uur in de ALBERGUE TE ZIJN. WANT DAN SLUIT DE DEUR.

Ik moet nu afsluiten omdat ik in de bibliotheek zit waar ik normaal maar 10 min. op internet mocht. Bij de gratie Gods mocht ik een uur. ik heb nog zo veel te vertellen, wordt vervolgt.

Verslag van de 4e loopdag, vr. 2 mei.

Van Pamplona naar Puente de la Reina en Estella. Eindelijk weer een plek waar ik achter een PC kan zitten.

Om 07,40 uur vertrokken naar Puente de la Reina. (24km) Het miezelde wat, lekker om te lopen. Weer een prachtige omgeving, moest een pas over waar allemaal windmolens op stonden. Verder een monument met van allemaal metalen personen. (ik weet niet hoe het heet.) na de pas gelijk in een compleet andere natuur. om 12,40 uur aangekomen, gelijk een Albergue gezocht. Keurig schoon, mooie douches, een keuken waar we zelf ons eten kunnen klaarmaken. En dat alles voor € 5,00. Puente de la Reina een heel klein stadje met één lange straat. En aan het eind een prachtige, zeer oude brug. (zie foto) Na de douche een bar opzocht. Na 3 glazen heerlijke witte Navarra wijn, een schaaltje ansjovis, sardines, kleine zoute visjes en olijven moest ik € 7,00 afrekenen. DAAR KUN JE MEE THUISKOMEN.

Wat ook opvalt dat zelfs in de kleinste Bar men een klimaatkastje heeft staan voor de rode wijn. Ik kwam dat in contact met een Spanjaard die geen enkele andere taal sprak. Toch met handen en voeten, een papiertje en een pen kregen we een mooien conversatie. Later kwam hij terug met zijn vrouw die wel een beetje Engels sprak. Zo

leuk. Om 15.00 uur kwamen mijn vrienden/groepje aan, ook in dezelfde Albergue. Wat zo mooi is,, omdat in al zo vroeg aankom heb ik voldoende tijd om het stadje te verkennen. Mijn groepje wilde zelf gaan koken en ik had al een leuk restaurantje gezien waar ik wel wilde gaan eten. Uiteindelijk ben ik toch zelf gaan eten. Je kunt er al eten (3 gangen) met wijn voor 10,00 E. Uiteindelijk ben ik weer naar de Bar van vanmiddag gegaan. Je kon daar 's ávonds eten, bij iedere Tapas ad 2,00 E kreeg je een glas wijn gratis. Aan het eind kreeg ik een heerlijk glas rode wijn ; Senorio de Sarris Reserva uit het gebied aangeboden. En lekker en voldoende. om 22.00 uur gaat de deur van de Albergue dicht, dus op het laatst nog haasten. Wanneer ik ooit nog eens in de buurt ben ga ik er zeker langs.

Verslag van de 5e loopdag, zat. 3 mei om 07.30 uur naar Estella. (22km)

Ik begin de afstanden al een beetje weinig te vinden. Wanneer je eenmaal aan het lopen bent kom je zo in een flow te zitten. Eerst even lang de bakker voor een Café con Leche en een chocolade croissant. Dat is dan mijn ontbijt. Ook gelijk even langs de groenteman die net zijn stand op de markt aan het inrichten was. twee appels voor onderweg en gaannn....

Veel alleenstaand vrouwen uit USA en Canada die de Camino lopen. Verder veel Aziaten en jongelui van tussen de 25 en 30 jaar.

Om 10,20 uur gepauzeerd in LORCA voor een heerlijke Café co Leche. Om 12,10 uur was ik in Estella. Nu gelijk maar weer een Albergue zoeken. (Municipal) Weer schoon etc. en dat voor 6,00 E. Heerlijk wanneer je zo vroeg bent, hoef je niet in de rij te staan. Heel relax, en dat bevalt mij prima.

Na het douchen een rondje door het stadje gemaakt. Kwam een leuke bar tegen, 2 glazen rioja en Tapas voor 8,00 E. Weer gewoon genieten. Toen kwam ik een wijnwinkel tegen. Daar naar binnen gegaan en ja, je raad het al; proeven! Muntjes zijn op. Volgende keer weer verder

De tocht gaat helemaal naar wens. Gelukkig nergens pijntjes, geen blaren dus prima. Zoals het er nu uitziet ben ik al rond 25 mei in Santiago de Compostella. Om niet te vroeg overal aan te komen moet ik wel rond de 30 km per dag lopen. Ruud, de tegel in Pamplona heb ik niet kunnen vinden. Verder ook heel leuk de reacties van de diverse mensen via Waarbenjij.nu.

Vervolg vanuit Estella. De slijter nodigde mij (zat. 3 mei) uit om 's avonds naar zijn wijnproeverij te komen. Ik daar dus naar toe. Werd voorgesteld aan een paar vrienden van hem. Ook hier weer, met handen en voeten met elkaar communiceren. Hij trok de mooiste wijnen open, echt genieten . Zijn vrienden vonden het natuurlijk ook prachtig. Met z'n allen hadden we het zo naar ons zin. Omdat de Albergue om 22.00 uur de deur sloot moest ik nog hollen om p tijd binnen te zijn. Tussen door heerlijk gegeten bij Casanova op het plein. Daarna heerlijk in de zon gezeten. 's Avonds kwam ik ION, de Roemeen weer tegen in de Albergue. Het moest weer zo zijn, zo mooi.

Verslag van de 6e loopdag, Zondag 4 mei. Van Estella naar Viana.. 37km. Wandelen. Omdat iedereen zo vroeg al bezig is, ik ook dan maar op pad. Om 06,35 was ik al weer onderweg. Ik had gehoopt in het volgende dorpje mijn Cafe con Leche met Choco. Croissant te eten. Maar helaas, alles nog gesloten. Dan maar door. Ik kwam langs de Monesterie van xxxx waar je wijn uit de fontein kon tappen. Ja Fien, dat sprak me wel aan. Alleen zo vroeg kwamen er alleen nog maar een paar druppeltjes uit. IK had mijn bidon al leeg gemaakt, jammer dus. Dan maar door naar Los Arcos, waar ik had afgesproken. Om 11.00 uur al aanwezig, dus weer te vroeg. Dan maar aan de Cafe con Leche, ja, je raad het al met mijn choc. Croissant. Eigenlijk is het meer een Choc. Saucijzenbroodje. Dan wel een grote!

Om hier niet al aan de wijn te gaan heb ik besloten maar dor te lopen naar Viana. Kwam in Los Arcos met twee Spaanse mensen uit gesprek. Een jonge Dame uit Madrid en een jongeman uit Tenerife. Zij liepen gemiddeld 40/50 km per dag. Dat was we net iets te gortig. Ik moet wel zeggen dat hun tempo wat lager lag dan de mijne, dus ging ik, ondertussen al de Vliegende Hollander genoemd, maar door. Om 14,45 uur kwam ik in Viana aan. Ik had toen 40,5 km gewandeld. Door een prachtig landsschap gelopen. Hoogvlakte, zon, een weinig wind, wat wel heel welkom was. Anders is het echt niet te doen. Na ingecheckt te zijn in de Albergue na het douchen maar weer een terrasje opzoeken. Vooraf had ik niet gedacht dat dit ook bij de PELGRIMSTOCHT kon behoren. Mij bevalt het in ieder geval wel. Daar in gesprek met een Peruaanse dame, een Italiaan en een 86 jarige Amerikaan. Hij vertelde mij dat hij direct bij aankomst vis een GPS apparaatje aan zijn zoon in Amerika liet weten waar hij was. Deze man ben ik nog een aantal keren tegen gekomen. Hij was altijd zeer op weg om zijn kilometers te kunnen maken.

Toen ik ´s avonds naar buiten ging om ergens iets te gaan eten liep ik tegen een Engelsman op. Ik vroeg, moet jij ook nog eten, hetgeen positief werd beantwoord. Wij dus samen op zoek naar een leuke stek. Een heerlijk 3/gangen menu incl wijnvoor nog geen tientje. Extra nog een fles heerlijke witte Rioja wijn besteld. Deze was nog niet opgegaan, dus mee naar de Albergue. Daar met een paar mensen deze soldaat gemaakt.

Verslag van de 7e loopdag, Maandag 5 mei.

Deze morgen voor het eerst een echt ontbijt gehad. Lekker Jus ´d Orange. Brood uit de toaster, jam, andere zoetigheden zoals cakes. Op naar LaGrogno, de stad van de RIOJA. Om 08,15 uur op pad. Dat was dus laat. Omdat de afstand maar kort was, maar 9km, was ik al om 10.00 uur in de stad. Ik op zoek naar een Albergue. Normaal gaan deze pas open om 12.00 of nog iets later. Gelukkig was de deur open en kon ik inchecken. Ik had dus verder de gehele dag om heerlijk rond te lopen- Eerste door een hele lange, moderne winkelstraat. Aan het eind een Bar, eigenlijk een café, weer het gebruikelijke ontbijt. Ja Rietje, meer heb ik niet nodig. Ondanks de vele calorie die ik verbruik. Later nog een sort TAPAZ broodje met ei en nog meer andere lekkere

dingen ertussen samen met een kop Cafe Con Leche voor maar 2,50 €. Niet te geloven. Die Bar alleen maar vol met vrouwen.

Later kwam ik terecht op een soort RAMBLAS, Avenida de la Paz. Wat een sfeer. Toen naar op zoek naar een plek waar ik gebruik kon maken van een computer om mijn verhalen op mijn blog te zetten. Uiteindelijk kwam ik terecht bij de bibliotheek. Daar kon ik GRATIS tien minuten internetten. Toen de tijd bijna voorbij was en ik wilde opstaan was de tijd al voorbij. Weg alle tekst, weg inspiratie. IK vloek niet snel, maar toen wel. Uiteindelijk mocht ik van de Biblio man op een andere computer nog een uur mijn verhaal schrijven. Maar ja, een uur was voor mij te weinig. Onder tijddruk viel het niet mee. Ik heb toen 2 dagen kunnen wegschrijven, wat Julie al eerder hebben kunnen lezen.

Om 15,30 uur maar weer mezelf verwennen met Pinchos en lekkere wijnen. Wel een straf hoor tijdens deze pelgrimstocht. Ik loop altijd wel eerst even naar binnen om te kijken wat soort Pinchos ze hebben en of het er goed verzorgd uit ziet. Weer kom ik Roemeen ION tegen. Hij is getrouwd met een Franse vrouw en woont nu in Frankrijk. Heeft bij de Roemeense NAVI gewerkt en ook lang in Brussel gewerkt en gewoon. Een hele sympathiek en gezellige man. Op het terras een groot glas bier genomen ja je hoort het goed, om de eerste dorst te lessen. Ja en het kost ook nog eens drie keer niets. Ongelofelijk. Daarbij een groot stuk stokbrood met heerlijke Jamon Serrano. Uiteindelijk om 21,30 uur maar weer naar bed. We moeten zo wie zo uiterlijk om 22.00 uur binnen zijn. Dan gaat gewoon de deur op slot. Als ik dan om 21,30 uur op de zaal kom ligt 90 % al te slapen.

Verlag van de 8e loopdag, Dinsdag 6 mei, van Logrono naar Najera. 29,4 km. Om 06,45 uur was ik al weer onderweg. Wat moet je anders als iedereen al weg is. Blijven liggen, nee dat lukt niet meer. Vandaag geheel bewolkt weer, toch maar geen jack aan want de temperatuur viel wel mee. Een klein windje in de rug, dus die voel je niet zo. Lucia, de eerste OSBORNE Stier ben ik al weer tegengekomen. Om 12,45 uur was ik al weer in Najera. Veel te vroeg dus. Maar ik loop zo hard, tussen de 5,5 km en 5,9 km per uur, Ook hier weer de 86 jarige Amerikaan. Ook nog een tijd met een Italiaan opgelopen die in april 65 jaar is geworden. De Albergue waar ik ga overnachten is geheel gratis. Je mag wel een donatie doen. Alles wat eenvoudiger maar wel schoon. Najera, een leuk stadje aan de rivier. een Kleine winkelstraat. Zit heerlijk op het terras. Menu Pellegrino met mooie wijn voor `weer` slechts 10,00 €. Een prachtige salade met tonijn, olijven, tomaat, ei en heerlijk azijnen en olie. Daarnaast gegrilde aubergine in kaas en patat. Helaas ontbreekt onze fritessaus- mayonaise.

Wat nu zo leuk is, iedere dag ontmoet je weer andere mensen. Of sta je voor nieuwe verrassingen. Waar je loopt, waar je slaapt, waar je eet, zijn de wijntjes lekker. Wat ik al zei, na het wandelen toch maar eerst een `groot` glas bier. Tijdens de lunch schuift John David aan. Een gepensioneerd Gierig uit Amerika. Dat klikte vanaf het begin. En ja, ook ION de Roemeen schuift weer aan en later nog twee Amerikanen. Later nog

wat gewandeld in het dorp. Gedineerd met ION samen met twee jonge mensen uit Bussum. DE eerste Nederlanders. Hoewel, van horen zeggen, lopen er erg veel Nederlanders nu de CAMINO. Was erg gezellig. Daarna ook nog buiten op het terras heerlijk zitten kletsen over van alles en nog wat.

Verslag van de 9e loopdag, Woensdag 7 mei.

Vertrek om 07.00 uur via Santo Domingo de la Calzade naar Granon. 28km. Na 500 meter al de Bar voor het gebruikelijke ontbijt. Ik heb nu twee keer een ontbijt genomen in een Albergue, maar dat nooit meer. Wat toast, jam,, een pakje jus d'orange. Het is prachtig helder weer. Tot op heden boffen we enorm met het weer. Rond 10.00 uur komt ik in Ciruena aan. Een dorpje met een grote golfbaan. Een geheel nieuw opgezet dorp met alleen maar moderne huizen. Helemaal niemand te bekennen. Een echte spookstad. Volgens mij woonde er niemand. Beangstigend. Even na het verlaten van deze spookstad stond er een Duitse bus. Een groep Duisters stappen uit en lopen met rugzak en stok dus ook de Camino, de laatste 8 km naar het volgende plaatsje. Slenterend met gem. 3 km per uur. Daar stappen ze volgens mij weer in de bus om naar een hotel te gaan. Ik heb me laten vertellen dat zulke reizen daar enorm populair zijn .

Aankomst in Granon om 12,45 uur. De 28km gingen me goed af, zoals alle afstanden tot op heden. Er zo een enorme drang om te lopen, soms gun ik me de tijd niet om te stoppen, hoewel ik wel stop om foto's te maken. De natuur is iedere keer weer zo verschillend, zo mooi. Dit kun je alleen alleen maar meemaken wanneer je wandelt. Men name het ook terugkijken is zo mooi. Zeker met bepaalde lichtvallen van de ochtend. Hier overnacht ik in het Hospital de Peregrinos San Juan Bautista. Onderdeel van een grote kerk. Heel basis, maar wat een emotie. Matjes op de vloer, zeer eenvoudige douches, gezamenlijk eten en ontbijten. Beetje Commune achtig. GRATIS: Je mag wel doneren. Dit alles wordt gerund door vrijwilligers, welke max. 2 tot 3 weken dit doen. Het licht in een klein dorpje ook vol sfeer. Weer een kleine bar met terrasje, heerlijk in de zon. Omdat ik weer zo vroeg was bestelde ik maar een fles witte wijn met wat olijven. Voor ik het wist was deze leeg. Volgens mij was het een LOW ALCOHOL wijn. Even later kwam Mark, een Hollander aanschuiven en even later zijn 2 vrienden uit Wales. Daarbij werd er zulke fantastische Blues muziek ten gehore gebracht. TOP! Op een gegeven moment kwam een gitaar te voorschijn en werd er gespeeld en gezongen. De volgende dag had ik echt een OFF DAY, als je begrijpt wat ik bedoel. Maar zo super gezellig, zo van die dag genoten.

Het leuke is dat je overal een Pelgrimsstempel krijgt. Alleen niet in dit zgn. Hospital. Hier werd je verwelkomt met een dikke knuffel. Ik moet zeggen dat me dat beter bevalt dan een stempel. Alleen een stempel blijft tastbaar. Ook al een paar dagen kom ik een bejaard Frans stel tegen. Zo van rond de 65 jr. (hum) Die beginnen echt heel vroeg en komen laat aan. Ze maken wel de kilometers. De man bleek oenoloog te zijn, dus ook in de wijnbranche gewerkt te hebben. Hele sympathieke mensen. Ik had wel

de indruk dat het voor de vrouw een echte marathon is.

Voor het gezamenlijk eten (50 man) in het Hospital de Peregrinos San Juan Bautista was er een korte kerkdienst speciaal voor de Pellegrino's. Het leuke was dat een Camino loper voor ons gekookt heeft, wel met de ingrediënten welke hem waren aangereikte. Prachtig. Daarna gingen we met z'n allen naar de kapel. Daar werd een kaars doorgegeven en een ieder moest zijn verhaal vertellen wat de motivatie was om de Camino Santiago de Compostella te doen. Heel indrukwekkend. Daarna je buurman/vrouw te wensen voor de Camino.

Verslag van de 10e loopdag,

Na een heerlijk gezamenlijk ontbijt, allemaal nog steeds in de Hospital de Peregrinos San Juan Bautista Vertrok ik donderdag 8 mei om 07,35 uur naar VillaFranca. Totaal 27 km. Ook weer door een prachtige omgeving. Heel weids. Het was wel zwaar, maar de reden is wel bekend.

In Villa Franca aangekomen maar weer naar een Albergue Municipal gezocht. Ik mocht weer niet meer betalen dan 5,00€. Ik heb gemerkt dat het toch wel is waar ik wil overnachten. Er zijn nl. ook private Albergue's. Hier weer een wat ouder Frans stel ontmoet. De man is een gepensioneerd Oenoloog. Dus ook heel wat gesprekstof over wijn. Het is een heel klein dorpje waar alleen een luxe hotel staat en een Albergue. Direct aan de enige doorgangsweg waar in colonnes vrachtwagens langs komen. Gelukkig sliep ik aan de andere kant van het gebouw.

Ik ben wezen eten in het mooie hotel, waar ze ook een Pelgrimsmenu aanboden. Ik denk dat iedereen daar gebruik van maakte. Aan tafel ook weer een Engelsman uit Nothinghem als tafelheer. Hij is Biodynamisch tuinder welke zijn producten levert aan de betere restaurants. Een heerlijk menu. begon met een aardappelsoep, zo lekker met chorizo. Ga ik thuis zeker nog een keer maken. Verder zeebaars (grote) ijs een fles rode wijn en voldoende water. Maar ja, water had ik de gehele dag al gedronken. 's Middags "echt" wat gewassen, 's avond alles droog. Om 21.00 uur naar bed.

Verslag van de 11e loopdag, vrijdag 9 mei.

Om 06,40 uur vertrokken naar Burgos. Een tocht langs verschillende kleine dorpjes en wat flinke heuvels, uiteindelijk naar Burgos. Wat een mooie stad met zijn prachtige Cathedraal. Wat een sfeer, wouw!! Om 09,30 uur in Agés een heerlijk con Leche gedronken. Om 11,45 gestopt in Cardenuela Riopico (na 26,5 KM) voor een heerlijk biertje. Rond die tijd ben je er wel aan toe. Er zitten, naar men zegt, voedingsstoffen in. WE passeerden een rif waar boven een groot kruis staat. Daarboven een prachtig uitzicht en verder een herder in de middel of nowhere met een kudde schapen welke zo hoog op hun poten stonden wat ik nog nooit had gezien. Toen de afdaling. Altijd zwaar, een enorme belasting op je schenen. Beneden aangekomen in een klein dorpje verlangde ik zo naar iets vochtigs. Maar helaas geen Bar of iets dergelijks. Ondertussen had ik wel in dat dorp waar geen bar was, een mooi huis gefotografeerd

wat mij zo opviel. Het stond leeg en was al een tijd niets aan de tuin gedaan. In het volgende dorp eindelijk een bar voor een biertje met wat te eten. Toen dacht ik wel, ik ga kijken of het huis te koop is. Dan ga ik daar een Bar met evt. een Albergue beginnen. Iedereen snakt op dat moment, na de berg te hebben gedaan naar een verfrissing en mogelijk iets te eten. Ik zei toen tegen mezelf, ik gaan het huis (uiteraard i.o. met Lucia) incl. De Wijnhoeve activiteiten verkopen en ga van april tot okt daar naar toe. Dat lijkt me zo mooi. Zo veel mensen die er langs komen. Stof genoeg om verder over na te denken en te praten. (That's Live) Natuurlijk er zijn zo veel redenen, aangedragen door anderen, om zo iets niet te doen. Ik ben nog steeds van mening dat je je gevoel moet volgen. OP 6 juni wordt ik 65 jaar, so what.

Nog steeds op weg naar Burgos. Een mooie route langs kleine dorpjes waar soms (vaak) niemand te zien is. Wat een prachtige stad, daar wil ik nog een keer heen. Weer een prachtige kathedraal en nog zo veel anders mooi's. Ik ontmoete onderweg een Amerikaan uit Ontario welke een groep wijnbedrijven vertegenwoordigt in de USA. Een tijd met hem opgelopen. Hij was in een later dorp gestart en liep ongeveer hetzelfde tempo. OP gegeven moment passeerde we, naar later bleek, een Franse charmante dame welke hij al eerder had ontmoet. Het tempo werd gelijk verlaagd. Voor mij rede om gedag te zeggen en verder te gaan. Later op een terras kwam ik hem weer tegen en hebben gegevens uitgewist.

Om 14,30 uur arriveerde ik Burgos. Een Alberque Municipal in een prachtig gebouw. Nog geen 20 mtr. van de PRACHTIGE CATHEDRAAL. Het leek mij een gerenoveerd kantoorgebouw. en dat weer voor, je raadt het al, 5,00 €. Het lopen van de Camino naar Santiago de Compostella kan echt een low budget reis zijn. In hetzelfde gebouw kwam ik weer twee jonge engelsmannen tegen. Na 1,5 uur siësta door Aad beneden samen een drankje gedronken en toen op naar een Domino's Pizza, wat zo zo graag wilden. Samen met een meisje uit Australië. Heerlijk met Coke in het park bij de rivier op de rand van een brug opgegeten. De laatste 9 km om Burgos binnen te komen waren echt verschrikkelijk. Een rechte weg lang alleen maar industrie. Voor het Domino "diner" kwamen we op een plein, Plaza de xxx waar een bar was waar alles een € koste. Heerlijk wijnen geproefd, Rueda, ribero del Duero. Dar zou je dronken van kunnen worden. Om 22.00 uur ging de Albergue dicht, dus maar weer gaan slapen.

Verslag van de 12e loopdag, zat 10 mei.

Om 07,45 uur weer op pad. Wel eerst tegenover de Albergue een Con Leche en Bocadillo Jamon Serrano genuttigd. Het was weer een warme dag met gelukkig een klein windje in de rug. De zon brandde wel op mijn lichaam. Ik had van Lucia Zonnebrand crème factor 30 mee gekregen, welke hard nodig is. Om 11,15 uur aangekomen in Hornillos voor een biertje en weer een Bocadillo Jamon Serrano. Ik ontmoete daar het ouder stel uit Nieuw Zeeland. uit het zuidelijke deel van Zuider eiland. Ik ben ze later nog regelmatig tegengekomen. Zij starten nl heel erg vroeg, 06.00 uur. Dan begin ik door het geluid van anderen een beetje wakker te worden. Ik

loop over een prachtige hoogvlakte verder. Gelukkig dat fijne windje. Uren lang kom ik niemand tegen. Ik ging twijfelen of ik wel de goede route had genomen. Uiteindelijk kwam ik aan in Hontanas. een heel gezellig klein dorpje. ik had toen 32,5 km gelopen. (27graden) Daar heerlijk op een terrasje gaan zitten. 2 glazen heerlijke Rueda, olijven een een bevroren biertje. Dat is daar erg in. Leuk om allerlei mensen binnen te zien komen, soms half strompelend. Ik zit nu wel in de schaduw na al die zon . Er heerst hier zo een gezellige sfeer, daar zou je oud kunnen worden. Ook weer kom je mensen tegen welke je een aantal dagen geleden voor het laatst hebt ontmoet. Allemaal weer kleine reuniën. Je bent echt in een andere wereld, letterlijk als figuurlijk. Ook die geuren van de landerijen, kom je in Nederland echt niet tegen. Het is hier wel alleen agrarisch/landbouw, totaal geen vee. Bij sommige mensen denken, hoe hebben ze het gehaald. Ik denk dat sommige mensen max.2,5 tot 3 km per uur lopen. Ik loop tussen de 5,5 en 5,9 km per uur. Natuurlijk wel afhankelijk van het terrein. Gelukkig nog steeds geen enkelen blaar en pijntjes. Wel een rechter blauwe teen in wording.

Wat ook opvalt dat Duitsers dominant aanwezig zijn. Zij horen zich graag spreken. 'S-avonds in de Albergue gegeten. Man had een heerlijk Paella klaar gemaakt. helaas ontbraken de garnalen/de vis. Maar ja, het geheel menu kostte ook hier weer weinig, tw 9,00 €. Aan tafel een Russische Duitser. een Fransman, een Oostenrijkse en een Italiaan. Weer een geheel andere groep mensen. Weer zo leuk. Nog gezellig na zitten praten met de Oostenrijks Dame uit Karinthië. Vertelde dat wij, toen wij klein waren met onze ouders een aantal keren naar Velden am Wörtersee gingen. Dat was niet ver van haar vandaan. Om 21.00 uur naar bed. Naast de Albergue stond een prachtige kerk. Wat niet zo prettig was dat deze ieder uur zijn klokken liet luiden. Ook om 24.00 uur.

Verslag van de 13e loopdag, Zondag 11 mei.

Van Hontanas naar Fromista. 34,4 km. Na Con Leche en mijn croissant om 07.10 uur weer op pad. Heerlijk om te zien dat iedereen heel ontspannen zijn ontbijt doet in de bar. Ik moest daar eerder wel aan wennen. Ik doe daar nu gewoon aan mee. Ik kom langs San Anton & Castrojeriz. een indrukwekkend dorpje met vele kerken. Een lange smalle straat van wel 1,5 km. vol sfeer. omdat het zo vroeg was ontbrak het leven van de straat. Direct na het verlaten van het dorpje moeten we een hele stijle, lange klim nemen. Onderweg wel een paar keer stil gestaan om bij te komen. Boven aan gekomen, zo een mooi uitzicht en dan met een dalingspercentage van 18% naar beneden. Toen een kilometers lang uitzichtloos pad. Alleen maar een horizon te zien. Niet echt opbeurend. Om 10.50 uur kwam ik aan in Itero de la Vega waar ik geluncht heb. ik had er toen 20,5 km opzitten. Daar 2 biertjes met een grote Bocado met Jamon Serrano genomen. Heerlijk. In het begin van het dorpje was er een zo gecultiveerde bar dat ik dacht even zoeken naar iets meer traditionelers.

Om 12.55 uur een tussenstop in Boabilla del Camino. Een bier met citroenlimonade

genomen in een bevroren glas. Heerlijk verfrissend. Om 14,15 uur aangekomen in Fromista. dus 34km er weer op zitten. De helft van de Camino heb ik er nu opzitten tw 380km. Het is me niet tegengevallen. Helemaal eigenlijk niet. Het begon wel koud, licht bewolkt en winderig licht in de rug. Ik moet wel zeggen dat er slechtere weersomstandigheden te verzinnen zijn. Het blijft maar helder, zonnig weer. Zit later nog even op een terrasje met een mooi Verdejo met heerlijk olijven. Echt weer genieten. Niet vanwege de wijn maar vanwege alles wat om je heen gebeurt. Mensen lopen langs, groeten je en verder.....Allemaal zwaluwen welke heen en weer vliegen. Zo een bedrijvigheid. Er zijn ook veel mensen welke niet veel geld uit willen geven en zelf in de Albergue´s hun eten bereiden. Dat is bij de meesten mogelijk.

NOG STEEDS OVERGEWICHT. In de Albergue sprak ik met een Spaanse met pijpenkrullen welke ik al een aantal keren tegen was gekomen dat ik nog wat spullen naar Santiago de Compostella wilde sturen. Zij bood aan, omdat zij de volgende dag met de bus en trein weer terugging naar Pamplona om wat van mij spullen mee te nemen. Omdat ik toch lang Pamplona moet om de dar reeds 3 kilo achtergelaten spullen op te halen, een goed idee. Dat hoorde ook een Nederlandse vrouw die ook de volgende dag met het vliegtuig terug ging naar Nederland. Zij heeft uiteindelijk mijn 2 tot 3 kilo overgewicht meegenomen. Nu heb ik nog maar 10 kilo te dragen, Dat loopt heerlijk. En dan terugdenkend aan de 17 kilo van het begin. PUFFF.

Vandaag al weer wat schrijverij ingehaald. Morgen zal ik weer wat foto´s bij dit verhaal plaatsen. Tot het volgende verhaal

Verslag van de 14e loopdag, ma 12 mei.

Van Fromista naar Calzadilla de la Cueva. Om 07.25 vertrokken richting Calzadilla de la Cueva. (37km) Wat me zo opvalt dat bij zo´n warm weer sommige mensen zich zo warm kleden. Sommige jacks lijken wel op een gewatteerd skijack. Het was in de morgen wel koud. Ik liep langs een saaie lange weg. Dan maar snel, 09,45 stoppen voor het gebruikelijke ontbijt. Na 19 km de beslissing nemen blijven of doorgaan. Maar dan wel 17 km erbij. Een stuk zonder enig dorpje of iets waar je iets kon gebruiken. Weer een saaie lange, eenzame weg om te lopen. Daar wordt je ook als PELGRIM niet blij van. De omgeving is wel prachtig, dus toch nog wat compensatie. Tijden lang kom ik niemand tegen. Na wel 1 1/2 uur kom ik een groepje tegen en dan verder weer helemaal niemand. Ik vraag me dan wel af, waar zijn al die mensen gebleven. Onderweg hielden twee vrouwen mij tegen en vroegen om een foto van hen te maken. Bleken twee Nederlandse dames te zijn, 1 uit IJsselstein en 1 die al 30 jaar in Madrid woont en geboren was in Den Haag. Later kwam ik ze weer tegen in de Albergue, dus voldoende stof tot praten. Het pad was zo saai. En dan maar denken, achter dit heuveltje komt het dorpje. Dus niet. Uiteindelijk na drie van die heuveltjes, wel weer een uur later werd ik weer vrolijk, want ik zag de plaats van bestemming voor die dag. Het woord dorpje is nogal ruim uitgedrukt. Een Albergue, een aantal huizen en ja hoor, een restaurant met kamers. Ik me maar weer aangemeld bij de Albergue. (14.00

uur) Mocht weer niet meer betalen dan 5,00 €. Een volledig nieuw, modern ingericht. Wanneer je iets wilde drinken of eten was het gratis. Je mocht wel een donatie doen.

In het restaurant met de twee dames een heerlijk glas wijn met bijbehorende olijven genuttigd. Het was wel genieten na zo een lange tocht van 37 km. Ik had het verdiend. Voor het eerst heb ik alles laten wassen in de wasmachine van de Albergue. Kosten 3,00 E. Omdat de waslijnen vol hingen heb ik ook maar gebruik gemaakt van de droger. Weer 3,00 E. Maar daar was het wel bij geheel droog mee geworden. Alles dus weer mooi schoon hoewel je niet de indruk hebt in vuile kleren te lopen. Om 19,30 uur maar gaan eten in de enige gelegenheid. Mensen stonden al in de rij om naar binnen te mogen. Ja, want vol is vol. Gelukkig was er voor mij ook een plaatsje in de herberg. Het eten was matig, voor het eerst dat ik dit zeg. Het was een echt Pelgrim menu. Kosten 10,00 incl een fles wijn. Ik praat steeds maar over geld, dat komt omdat ik mij verbaas hoe weinig alles kost. Aan tafel de twee Nederlandse dames, een leuke Fransman welk zowaar engels sprak en 2 Australische dames. Was alles, buiten het eten, erg amusant. Voor de terugweg heb ik mij nog een SUPER cornetto aangeschaft. Daar had ik zo een trek in. Echt van gesmuld. Om 21,30 gingen de luiken dicht. Ik was best wel moe.

Verslag van de 15e loopdag, di. 13 mei.

Om 07.00 uur op weg naar Bercianos del Real Camino. (33 km) Bij het 22km punt kwam ik aan in Sahagun. Daar heb mijn 1e pauze genomen. De ochtend begon wel weer heel koud. Ik denk rond de 5 graden. Voor het eerst weer mijn windjack aangedaan. Het begon al slecht. In het 1e dorpje geen bakker met de bijbehorende koffie. Dan maar 6 km doorlopen naar het volgende dorpje. Daar dus ook niets. en de twee volgende dorpjes ook niet. gelukkig had ik nog een paar sultana's in mijn rugzak voor noodgevallen. Dit was er dus zo een. Dus pas na 22 km in Sahagun kon ik van mijn bekende ontbijt genieten. Ik was daar al om 11.00 uur. Veel te vroeg om al te stoppen.

Na 2 Cafe con Leche een een hartig bladerdeegbroodje op stap naar mijn einddoel Bercianos del Real Camino. Eerst in een winkeltje nog een appel en een banaan gekocht. Smaakt altijd wel onderweg. Ik heb nog nooit zo veel fruit gegeten. Aankomst in Bercianos del Real Camino om 13,40 uur. De Albergue was in een oud Parochiehuis. Een heel mooi gebouw, zowel van binnen als buiten. Hier mochten we niets betalen voor slapen, eten en ontbijt. Wel stond er een donatiebus, waar ik natuurlijk voldoen in heb gestopt. Onderweg, niet zo ver voor het einddoel liep ik langs een Hongaarse jongedame uit Boedapest. We raakten aan aangenaam de praat en heb mijn looptempo toen maar aangepast. Na de gebruikelijk douche een terrasje opgezocht. Daar kwam ik een Hollander (Imre) met twee Amerikaanse dames tegen. We raakten leuk aan de praat. Deze mensen liepen niet zo snel, maar omdat zij al om 06.00 uur aan de wandel gaan ben ik je nog een paar keer tegengekomen. Wanneer je op dat terrasje een glas wijn (1,35 E) bestelde kreeg je er steeds iets bij. Een stokbroodje met Jamon Serrano of met Chorizo of een schaalje olijven. Ik begrijp

niet waar ze het van kunnen doen. We hebben verder enorm gelachen. Het terrasje van het kleine dorpje stond gewoon op de weg. We wilden graag in de zon zitten dus we verschoven steeds onze tafel en stoelen. Op een gegeven moment zaten we midden op de straat. Normaal komt er volgens mij nooit ene auto of tractor door deze straat, maar je raadt het al, nu wel. Op een gegeven moment was er een file in het dorp, want ze moesten om ons heen. We kregen de indruk dat men het ook leuk vond. Een uniek gebeuren. Om 19,30 uur gezamenlijk een pastamaaltijd met salade gegeten in het Parochiehuis. Het smaakje prima. Ook hier weer, gewoon wijn erbij. Om 21,30 uur maar weer naar bed. Ja, om 22.00 uur gaat het licht uit en moet het stil zijn. Tot hier maar weer. Ik schrijf dit op vrijdag 16 mei. Totaal nu gelopen 521km. nog 263 km te gaan.

Even pauze lieve volgers. ik heb zo verschrikkelijk veel in mijn dag/urenboek opgeschreven dat ik, omdat ik niet overal een pc tot mijn beschikking heb, wel uren nodig om het op mijn blog te zetten. ik kan dat niet opbrengen. het drukt zo op mij en dat is net niet wat ik wil. Thuis ga ik verder alles uitwerken en wil ik mijn gehele verhaal ondersteund met prachtige foto's doen. ik zit nu in Fronfria de Camino. ik ben 145 km af van Santiago de Compostella. ik verwacht daar 25 mei aan te komen. Ik zal nog wel wat korte berichtjes blijven schrijven. alles gaat nog steeds zeer voorspoedig, geen blaren, geen blessures. Ik geniet er zo..... van. Ik vind het nu al jammer dat het over 5 dagen afgelopen is. Dan wel nog even naar Finestera, 2x36km. het zgn. einde van de wereld. Ik hou jullie op de hoogte. groetjes Aad

Verslag van de 24e loopdag, zat. 24 mei vanuit Pedrouzo
Vandaag 34 km gelopen. Gisteren in Melide natuurlijk Pulpo (inktvis) vergeten. Nog één dag en ik Santiago de Compostella bereikt. (nog 20km lopen) Met "enorme" gemengde gevoelens. ik ben blij dat ik er dan ben en vind het zo jammer dat ik dit alles moet gaan missen. Het valt niet direct te beschrijven. (of toch wel). Ik zit nu in een café met Franse Canadezen tussen heel veel Spanjaarden naar de Europa cup te kijken tussen 2 Spaanse clubs. de ene groep huilt en de andere juicht. Prachtig. Vanwege deze wedstrijd gaat de Albergue ipv 22.00 om 23.00 uur dicht. Het wordt morgen een emotionele dag denk ik. Hoe verder de komende dagen weet ik nog niet. Zoals de gehele camino, ik leef bij de dag. Tot horens/schrijfs,/ziens. Aad

Verslag van de 25e loopdag, Zondag 25 mei Camino volbracht!
Het was prachtig om zondag de 25e Santiago binnen te lopen. wat een prachtige gebouwen,/ Cathedraal. Het was heel emotioneel. Zo'n Camino doet wel wat met je. Na al die ontberingen heerlijk een hotel genomen. In centrum heerlijk wezen eten en snacken met de nodige wijntjes. Dat had ik wel verdiend. Ik was blij om uiteindelijk in Santiago aan te komen, maar vond het zo jammer dat het er op zat. Thuis horen jullie wel meer. groeten Aad

De volgende dag met de trein naar Pamplona om mijn achtergelaten spulletjes op te

halen. Het was heerlijk om de dag na aankomst in Santiago de Compostella 8 uur in de trein te mogen zitten naar Pamplona, waar ik nog wat spullen had op te halen. Voor onderweg had ik mij wel een lekkere fles wijn gekocht en wat Empenada's. Reizend door een prachtig landschap, om heerlijk voor je uit zitten te staren, alles een beetje te laten "dalen". Dat had ik echt nodig. Ook de treinrit daarna naar Barcelona waren er goed voor.

In Barcelona nog heerlijk een 2 kleine dagen heerlijk lopen rondslechteren. Wat een sfeer, wat een ambiance, wat heerlijk gegeten met die mooie Spaanse wijnen. Gelukkig een rechtstreekse vlucht naar Düsseldorf waar Lucia mij stond op te halen. Wat was alles een feest. Zwaar, lang maar zeer goed te doen. Omdat ik wat sneller liep dan de gemiddelde Pelgrim loper kwam ik eerder aan dan gepland. Ik zou in eerste instantie niet op 6 juni terug zijn om mijn 65e verjaardag te vieren. Maar ja, nu wel. Ik vind het altijd heerlijk om het te vieren, zeker nu. Ik zal het dan ook op zaterdag 7 juni vanaf 16.00 uur gaan vieren. (tot vlak voordat de gezelligheid ophoudt) Lekkere drankjes en hapjes zullen het een en ander zeker begeleiden. Indien jullie tijd kunnen vrijmaken, kom langs en vier het mee. Ik zou het heel gezellig vinden.

Weer thuis.

Met gemengde gevoelens ben ik weer in Gaanderen. Het is heerlijk om weer thuis te zijn, maar "wat" heb ik "er" achtergelaten. Wat zal ik het missen, het heeft zo veel indruk op mij gemaakt en ook met mij gedaan. Eerst had ik ook nog op de planning staan om naar Finisterre te gaan lopen, het zgn einde van de wereld, wat er volgens zeggen bijhoort. Later had ik zoiets van, ik ga er wel met de bus heen. uiteindelijk had ik helemaal geen behoefte om hier naar toe te gaan. Santiago had mij zo in de greep dat het genoeg was, ondanks dat ik het zo jammer vond dat het afgelopen was. Wat zal ik het missen, ergo, wat mis ik het.

Ik wil het graag met jullie delen door in een iets later stadium een soort lezing, maar eigenlijk bedoel ik dat ik mijn uren/dagboek wil gaan voorlezen, ondersteund een selectie van de ruim 1400 foto's welke ik heb gemaakt, onder het genot van Spaanse wijnen uit de gebieden welke ik door gekruist ben. Misschien zijn er ook nog wel wat Spaanse hapjes te verzinnen. (ik weet er wel een paar hoor!)

Lieve groetjes, Aad (terwijl ik dit alles schrijf schieten de tranen me weer in de ogen, en dat van zo een zgn. koele kikker)